

прѣвзаты-ты градове отъ непріятеля и да го изгони; нъ той нищо неможялъ да му направи, защото Българе-ти му ся опрѣли юнашкы: разбили Гърцкѣ-тѣ войскѣ и тръгнѣли на напрѣдъ. Јустинъ, като неможялъ да отнѣме градове-ты съ силѣ, принудилъ ся да ги откупи съ злато; той ся обѣщавалъ да плаща Бояну годишенъ данѣкъ отъ 80,000 жьлтицы съ условіе да му оставять Българе-ты прѣвзаты-ты градове и да прѣстанѣтъ вече отъ да нападать на Имперіѣ-тѣ (574 г.)

Тоя миръ трая до въцаряване-то на Императора Маврикія. Той понеже отказа годишнѣ-тѣ платѣ на Българи-ты, Боянъ безъ да губи врѣмя, събра силнѣ войскѣ и обяви му бой. Въ този бой Българе-ти имаха за съѣзници Славены-ты, що живѣяхъ въ Крайнѣ и Паноніѣ и Българи-ты, що бѣха остави въ Мисіѣ. Императоръ-тъ бѣше прѣдалъ работѣ-тѣ на най-отличны-ты си военачалници, Коменціола и Приека. Българека-та войска ся управляваше отъ самага Бояна, а съѣзна-та Славенска войска — отъ князя си Радогоста. Война-та ся захвана и отъ двѣ-тѣ страны съ голѣмѣ распаденостъ и трая цѣлѣ годинѣ врѣмя. Бойны-ты полета плуваха въ кръвь и пълняхъ ся съ жертвы и отъ двѣ-тѣ непріятелскы страны. Най-сѣтнѣ Византіѣ-ти, като видѣха, че нѣма да излѣзѣтъ на главѣ, повыхаха на помощ Франкы-ты и свръзаха съ тѣхъ съѣзъ противъ Българи-ты: защо-то послѣдни-ти напрѣдваха добрѣ и много пакти влизаха да опустошяватъ Иллиріѣ, Македоніѣ и Тракіѣ, па ся връщаха пакъ назадъ. Сега Българе-ти трѣбваше да